

СУБОТНИК

РОЗРАХУНОК—
ТОЧНИЙ

Рівно тиждень лиши-
ся до суботника. Тож
нині кожен комсомолец,
кожна спілчанська орга-
нізація ще раз зважують
свої можливості, уточню-
ють завдання і наполе-
гливо готуються до їх ви-
конання, щоб працюва-
ти 18 квітня дружно,
завзято, з найвищою
продуктивністю.

Високими трудовими
здобутками зустрічають
свято праці комсомольці
і молодь Новгородківсь-
кої райспільгосптехніки.
Шофер Володимир Анге-
луца, токарь Віталій Бі-
лонісний та інші хлопці
стали тут заспівачами
всіх справ «червоної су-
боти».

Понад 70 юнаків і ді-
вчат вийде на суботник,
так що в продукції, ви-
робленій підприємством
цього дня, буде й комсо-
мольська частка. 1300
карбованців, зароблених
нід час свята праці, не-
рерахує організація до
фонду одинадцяті п'я-
тиріччя.

М. ТРИКУЛА,
завідуючий відділом
комсомольських ор-
ганізацій Новгород-
ківського райкому
ЛКСМУ.

РАЗОМ

З РОБІТНИКАМИ

Останні приготування
до Всесоюзного комуні-
стичного суботника закін-
чують курсанти Кірово-
градського льотно-інтур-
манського училища ци-
вільної авіації. Відремон-
товано і приведено в па-
дежний стан увесь інвен-
тар, що потрібний буде
учасникам «червоної су-
боти» на впорядкуванні
території училища і гур-
тожитків. Планується
виконати великий обсяг
робіт у майстернях по
оновленню стендів, дію-
чих моделей, наочності
навчальних кімнат.

250 курсантів, ті, хто
набув уже навиків ро-
бітничих професій, пра-
цюватимуть 18 квітня на
комбінаті «Кіровоград-
важбуд». Разом з п'яти-
тисячним загеном робіт-
ників підприємства вони
виконують обсяг робіт
не менш як на 120 ти-
сяч карбованців. Зароб-
лені спільно гроші —
14,9 тисячі карбованців
буде перераховано до
фонду п'ятиріччя.

Н. ЧЕРНЕНКО.
м. Кіровоград.

Молодий
кошар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Субота, 11 квітня 1981 року

№ 44 (2928).

Ціна
2 коп.

Урожай-81

ни на першу декаду квітня
зробив багато: зорав 70
гектарів поля, закультиву-
вав 556 гектарів, посіяв 303
гектари ячменю, підсіяв 67
гектарів багаторічних трав...
Гектари, гектари... З кож-
ним днем число їх збільшу-
ється. Комсомольці так роз-
поділили свої обов'язки,
щоб ефективно використо-
вувати техніку, найопера-
тивніше виконувати ту ро-
боту, що потребує першо-
чергової уваги.

Ланковий молодих меха-
нізаторів Сергій Гетьманен-
ко і групкомсорг Борис
Дирка щоденно звітують:
завдання сьогоднішнього
дня номер один — весня-
но-польові роботи — по-
стійно перевищуються. З
«вогником» трудяться меха-
нізатори. Особливе слово
хочеться сказати про мо-
лодих механізаторів-дівчат:
Павлина Дирка добрячесько
долотує багаторічні трави,
вчасно доставляє в поле по-
сієні матеріали Любова
Гетьманенко.

В. ТКАЧЕНКО.
Кіровоградський район.

ДАСКАЛ—
ПРИКЛАД

Коли мова заходить про
трудова справи комсомоль-
ців колгоспу імені Ілліча,
одним із перших серед пра-
вофлангових соціалістично-
го змагання називають Вік-
тора Даскала. Вже два ро-
ки поспіль спільчани трак-
торної бригади обирають
його своїм групкомсоргом.
А не так давно Віктор став
кандидатом у члени КПРС
— комуністи господарства
одногласно прийняли його у
свої ряди.

Нині він підтверджує ви-
явлене довіря високими по-
казниками в роботі на вес-
няному полі. Вчорашній йо-
го результат: при плані 16
В. Даскал підсіяв багаторіч-
ні трави на площі 25 гекта-
рів.

Т. МИКОЛЕНКО.

Новгородківський район.

ПРАВОФЛАНГОВИЙ

На весняно-польових
роботах у колгоспі «Пер-
ше Травня» Петрівського
району ударно працює
тракторист Олександр
МІХИТИШИН, готуючи
грунт під сівбу кукуруд-
зи, — завдання виконує
на 120—130 відсотків.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

ДЕЛЕГАТ ПОВЕРНУВСЯ ЗІ З'ІЗДУ

Це вже потім ми сфо-
тографували їх на вулиці
— секретаря парткому
Олександрівського цукро-
заводу, делегата XXVI з'їз-
ду КПРС Василя Федоро-
вича Пустового і десяти-
класниці місцевої школи
№ 1. Перед тим Василь Фе-
дорович виступав у залі кі-
нотеатру «Дружба», де зіб-
ралися мешканці райцентру,
а завтра зранку мав зу-
стрітися з учнями тієї ж
середньої школи № 1.

... Зустрічаючись з меш-
канцями району В. Ф. Пус-
товий розповідає про най-
яскравіші свої враження
від з'їзду, згадує, як при-
ємно було почути в допо-
віді слова підтримки усіх
прагнень і починань по
механізації виробничих
процесів у легкій і харчо-
вій промисловостях.

— Ці слова, — говорить
В. Ф. Пустовий, — кон-
кретна програма дій по
технічному оснащенню ра-
фінального цеху нашого
рідного заводу...

Натхненний рішеннями
з'їзду, Василь Федорович
ось так — бесіда за бесі-
дою — допомагає земля-
нам глибше зрозуміти свої
конкретні завдання у ви-
конанні рішень партійного
форуму. **В. КОВАЛЕНКО.**

Фото В. ГРИБА.

До нових творчих висот

У КИЄВІ ЗАВЕРШИВ РОБОТУ VIII З'ІЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

Духом партійності й гро-
мадянськості, турботою про
дальше підвищення вихов-
ної ролі літератури соціалі-
стичного реалізму, ідейно-
художнього рівня творів бу-
ла прийнята вся робота
VIII з'їзду письменників
України, який 7—9 квітня
проходив у Києві. Прозаїки
й поети, драматурги й кри-
тики з новітніми високими
можливостями проаналізували
сучасний літературний про-
цес у республіці, дали оцін-
ку зробленому за минуле
п'ятиріччя, обговорили на-
ступні завдання, намітили
шляхи дальшого творчого
зростання.

Українська радянська лі-
тература, підкреслювали де-
легати, — соціалістична за
змістом, національна за
формою і інтернаціоналіст-
ська за своїм духом і харак-
тером. Письменники респуб-

ліки розглядають свою
творчість як невід'ємну час-
тину багатонаціональної
радянської літератури. Їх
творчим гаслом були і є
крилаті слова великого по-
ета — «Чуття єдиної роди-
ни». Підкреслювалося, що
участь у роботі з'їзду пос-
лали письменницьких ор-
ганізацій Москви, Ленін-
града, братніх республік яс-
краво засвідчує дружбу ра-
дянських народів, їх літера-
тур. Шляхи літературного
єднання зв'язали українсь-
ких майстрів слова з побра-
тимами в усіх республіках
нашої країни, послужилися
великій справі взаємозбага-

чення, духовного братерст-
ва.

На з'їзді виступив пер-
ший секретар правління
Спілки письменників СРСР,
Герой Соціалістичної Пра-
ці Георгій Марков.

На адресу з'їзду наді-
слали численні привітання,
телеграми від творчих спі-
лок і письменників братніх
республік, трудівників про-
мисловості і сільського гос-
подарства з побажаннями
нових успіхів в ім'я дальшо-
го розвитку української ра-
дянської літератури — не-
від'ємної складової части-
ни всієї багатонаціональної
літератури Країни Рад.

В одногласно прийнятій
резолуції VIII з'їзду пис-
ьменників України відзначив,
що літератори республіки
як свій ідейно-творчий до-
роговказ розглядають істо-
ричні рішення XXVI з'їзду
КПРС, положення і висноз-
ки, що містяться у доповіді
товариша Л. І. Брежнєва, і
докладуть усіх зусиль, щоб
величній накресленій партії
були успішно втілені у жит-
тя. Своє завдання вони вба-
чають у дальшому плодо-
творному розвитку методу
соціалістичного реалізму,
поглибленні зв'язків літе-
ратури з життям, з практи-
чною комуністичною будів-
ництвом.

Делегати з'їзду обрали
правління Спілки письмен-
ників України, ревізійну
комісію Спілки, делегатів
на VII з'їзд письменників
СРСР.

З великим піднесенням
були прийняті вітальні лис-
ти Центральному Комітету
КПРС, Генеральному секре-
тареві ЦК КПРС, Голові
Президії Верховної Ради
СРСР товаришу Л. І. Бреж-
нєву, а також Центрально-
му Комітету Компартії Ук-
раїни.

Відбувся перший пленум
правління Спілки письмен-

9 КВІТНЯ —
9 ТРАВНЯ —
ВАХТА ПАМ'ЯТІ

ЗАЛИШИЛИСЬ
МОЛОДИМИ

УСТИНІВКА. 267 жите-
лів Криничного брали
участь у Великій Вітчиз-
няній війні. 125 із них
загинувло. 126 нагород-
жено орденами і меда-
лями, а льстичик-вини-
щувач К. В. Вишинець-
кий удостоєний звання
Героя Радянського Сою-
зу. Нині в населених
пунктах, що їх об'єднує
Криничненська сільська
Рада народних депутатів,
живе понад 60 ветеранів
війни. Більшість із них
працює в радгоспі «Усти-
нівський». Вони завжди
серед тих, хто веде пер-
ед у соціалістичному
змаганні. Ось краєць з
кращих — М. М. Кри-
ниченко, О. О. Соколов,
М. А. Густир, В. І. Свищ.
Навіть інвалід Великої
Вітчизняної І. М. Фурса,
К. Л. Челіков, І. Г. Лан-
чук вносять посильний
вклад в економіку гос-
подарства.

Колишній фронтовик
шофер радгоспу В. В. Ба-
ренко сказав на зустрічі
з юнаками і дівчатами
Криничного:

— У дні Вахти пам'яті
ми, ветерани, теж пра-
цюватимемо по-фронто-
вому, з найвищою відда-
чею сил і вміня. Згадаю-
чи полеглих героїв, ми
не маємо права скривити
серцем і совістю. Пра-
цюватимемо і за себе, і
за тих, хто не поверне-
ся з поля бою.

Молодь радгоспу під-
тримала ветеранів. Ста-
ши на Вахту пам'яті, ком-
сомольці господарства
вирішили працювати без
відстаючих. 9 травня бі-
ля обеліска Слави перед
ветеранами війни і пра-
ці вони складуть рапорт
про свої здобутки у пра-
ці і про свій колектив-
ний внесок до Фонду
миру.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК.
Молоді сіваці колгоспу
«Україна» зарахували у
свій колектив колишньо-
го секретаря райкому
комсомолу О. Бражко,
яку фашисти стратили в
Катеринопільському лісі.
Ії ім'я буде в списку
учасників комуністично-
го суботника — 18 квіт-
ня 50 комсомольців села
Кальніболот садитимуть
дерева пам'яті. У моло-
діжному сквері появи-
ться ще 500 ялин, дубків,
осокорів. Перші дерева
юнаки і дівчата посадять
на честь полеглих геро-
їв-земляків.

ників України, обраного на
VIII з'їзді письменників рес-
публіки. На ньому було роз-
глянуто організаційні пита-
ння.

Пленум обрав президію
правління Спілки у складі
37 чоловік.

Першим секретарем прав-
ління Спілки письменників
України обрано П. А. За-
гребельного, секретарями
правління Спілки письмен-
ників України — Л. Д.
Дмитерка, В. О. Коротича,
К. Г. Кудівського, Ю. М.
Мушкетика, А. Т. Мороза,
Б. І. Олійника, відповідаль-
ним секретарем правління
обрано В. В. Канівця.

Головою ревізійної комі-
сії Спілки письменників
України обрано О. Г. Му-
сієнка.

(РАТАУ).

ПОГЛЯД

ВИХОВУВАТИ ТВОРЦЯ

ФАКТ ПЕРШИЙ. В інструментальному цеху заводу «Червона зірка» багато молоді, чимало новачків: із 120 чоловік — комсомольців та молоді майже половина. Особливо велика частка хлопців і дівчат, які тільки місяць-два тому стали на самостійний трудовий шлях, на дільниці запуску інструменту.

Щоб добитися, щоб вони швидше самотизувалися в колективі, стали його повноправними членами? Ділова розмова на цю тему йшла на Всесоюзних комсомольських зборах, що оце відбулися нещодавно в інструментальному цеху. Прийшли сюди не тільки комсомольці, а й ветерани виробництва, краєді наставники. Серед них був і компартійний інструментальний виробник Я. П. Гусаренко. Він виступив в обговоренні доповіді секретаря комсомольської організації цеху Наталі Полтавської.

— Коли різьбю виготовлю до доброї ідеї, стає, не можна це сказати, що то гарний інструмент, але коли він пройде термообробку — служиме довго й вірно. Мабуть, так само й кожному молодому виробничникові треба пройти через горнило робітничого гарту, виховати в собі справжнього робітника. — Ці слова ветерана запали глибоко в душу кожному комсомольцеві, який був на зборах.

Саме в комплексному розв'язанні проблеми виховання вбачає керівництво інструментального цеху шлях до вирішення багатьох інших: алевтичних питань виробництва. І не випадково це питання було висунуто на такі важливі збори. Розрахунок простий: — зробити хлопців і дівчат співучасниками виробничого процесу, тобто добитися, щоб кожен «самовиховувався» в колективі з допомогою колективу.

ФАКТ ДРУГИЙ. Дільниці дали термінове завдання, вирішувалося, кому його доручити.

— Юркові Кириченку, — запропонували хтось, —

Силіки виготовляти хлопці прості деталі?

Не всі одразу з цим згодилися — мовляв, якийсь він, цей хлопець, пазивний, без іскринки. А тут Юрко сам сказав рішуче:

— А я певен, що справлюсь. Тільки доручите...

І таки справді справився. А з ним самим відтоді сталася якась метаморфоза — зникла байдужість до колективних справ, появилася впевненість у своїх силах.

У зміні старшого майстра В. Я. Некрасова, на дільниці запуску інструменту, лише токарі Володимир Іванович Галас і Михайло Васильович Лавров — досвідчені робітники, трудовий стаж релити вимірюється небагатьма роками, а то й місяцями. Та зміна, як і вся дільниця, — у передовиках. У чому ж тут секрет? Певно, в атмосфері довіри до молодих, створеній спільним зусиллям керівництва цеху, профспілкової та комсомольської організації, ради наставників.

Молодий слюсар випускник технікуму Микола Сидоренко щойно виконує об'єкти майстра. Він імені молодих він запевнив наставників, що молоді виправдає надії, які вони на неї покладають.

Шліфувальниця Зоя Денисенко, слюсар моделювальниці Вадим Поліщук та інші комсомольці говорять про те, що успішно працювати над виконанням завдань одиниці п'ятиріччя молоді зможе лише при умові, якщо поставити її на службу всієї своєї знань, смілих, весь свій ентузіазм. І у нашого колективу, казали вони, досить сил, організованості, щоб працювати справді творчо, з комсомольським воїнством, щоб разом зі старшими, досвідченішими товаришами прийти до успіху.

В. БАБИЧ,

позаштатний кореспондент «Молодого комунар».

м. Кіровоград.

Життя спілки

Всесоюзні
комсомольські
збори«Рішення
XXVI з'їзду КПРС —
виконаємо!»

Звіти і вибори

в шкільних

комсомольських

організаціях

Вчора у комсомольських організаціях області завершилися Всесоюзні комсомольські збори «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо!» Молоді виробничники, працівники сільськогосподарського виробництва, студенти і учні — увесь комсомольський загін Кіровоградської області заявив про прагнення внести свій вклад у реалізацію завдань, поставлених в комуністичній країні.

На знімку: новообраний комітет комсомолу Олександрівської середньої школи № 2. Перше його засідання після звітно-виборчих зборів, що відбулися 7 квітня, — особливе жваве, ініціативне...
Фото В. ГРИБА.

Олександрівський район

СПІВДРУЖНІСТЬ

Урок праці...

У комсомольській організації Красносільської середньої школи — 100 членів ВЛКСМ. Усі вони — і члени учнівської виробничої бригади.

— Бригада дружно, завзято працювала на відведенні колгоспом «Шляхом Леніна» площах кукурдзи та цукрових буряків. За це її нагородили

випуском ЦК ВЛКСМ «Кращому трудовому об'єднанню старшокласників», — говорила на звітно-виборчих зборах секретар комітету комсомолу Валентина Докієнко.

Збори ще раз заповнили: завжди буде учнівська виробнична така ж, як і рідний колгосп, — працювати за цю її нагороду.

...і психології

НУ І НУ!

Є така фраза: «Із шкільного класу — в робітничий клас». За нею — вагомий сенс, доступний усім. Шкода, що не розуміє його, цього сенсу, правління колгоспу «Іскра».

— Іншаке як тоді прозвучить нам, що протягом трьох останніх років жоден член правління не навідався до школи? — запитували звітно-виборчі комсомольські збори Бірківської десятирічки.

Відповідь на своє запитання вони (звичайно ж!) не дали: ні представників правління, ні членів комітету комсомолу колгоспу на зборах не було. Хоча, власне, вони й мали право не бути...

Тоді, може, навпаки:

колгосп зацікавить бажання, ініціатива старшокласників працювати на його ланах? Відповідь на це запитання — в такій-от (одній із багатьох) ситуації, згаданій на зборах. Старшокласники, що навчаються професії механізатора в міжшкільному комбінаті, літні канікули вирішили провести на ланах колгоспу «Іскра». Але їхнє прагнення не викликало ніякого ентузіазму у правління. Хоча робота руки господарству була б потрібна: колгосп ж два брати-старшокласники вестали виїхали в поле на списаному комбайні СК-4 міжшкільного комбінату, — правління і сам його голова В. М. Юрченко не заперечували...

Замість прологу

Кіровоградська середня школа № 13 дізенила безтурботним сміхом своїх юних господарів і жила повнокровним, хоч і вельми хаотичним, життям великої перерви. Біля парадних дверей центрального входу на сходах юрмилися старшокласники. Якесь незвично зосереджені і навіть заклопотані.

Власне, і на обличчі секретаря комсомольської організації школи Алла Цихач теж відбилася та спокійна діловитість, яка ще більш підкреслювала її внутрішню хвилюваність. «Сьогодні у нас звітно-виборні комсомольські збори в трьох восьмих класах і 10-му «В», — призналась вона і тут же доповнила: — У восьмикласників це перше».

Мені запропонували побувати на зборах десятого. У 10-му «В» на обліку 29 комсомольців. На зборах чотирьох не було через поважні причини.

Щоправда, вже після того як почалися збори, дехто з комсомольців, що

У ДЕНЬ

КІРОВОГРАД

спізились, умудрявся «непомітно» прослизнути на задній ряд. І це якимсь відразу впадало у вічі. Адже йшлося про звітно-виборні збори, де члени бюро комсомольської організації класу звітували про роботу своїх секторів, уже мимоволі озирнувшись не назад, а в застрашній день. А тому й думалося, що розмова буде діловою, принциповою. Тобто такою, до якої всі готувалися цілий рік.

Плюси активу

Доповідь секретаря комсомольської організації Ігоря Машинна будувалася на трьох аркушах паперу, як непримітна споруда сфероїдальної форми, в якій навіть самому доповідачеві почувалося не дуже затишно. І спразді, свій виступ він намагався ілюструвати в основному «фактами» на кшталт такого набору слів: «загалом хлопці попрацювали добре», «добре попрацювала редколегія», «провадилась певна робота по профорієнтації випускників» і так далі.

І все ж навіть у цих поспішних, малоаргументованих рядках та у виступах інших десятикласників (зокрема, Олени Гусєвої, Сергія Чумака, Андрія Андрієнка) появлялися штрихи, якими можна було б окреслити досить плідотворну роботу комсомольської організації 10-го «В». Скажімо, вже те, що комсомольці (а в класі всі учні — члени ВЛКСМ) досягли того, що на сьогоднішній день у них немає відстаючих, а кожен третій — ударник, свідчить про дружню й творчу атмосферу в цьому незвичному колективі.

Не стояли комсомольці 10-го «В» осторонь громадського життя. І їм є про що звітувати сьогодні.

Сергій ЧУМАК (ідейно-політичний сектор). У нашому класі була добре організовано вивчення документів XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Сектор регулярно проводив політінформації на темі внутрішнього життя країни і життя за рубежом. Багато наших учнів — члени шкільної лекторської групи. Імало — це парто шкільної науково-практичної конференції «Плани партії — пла-

МЕТА

ЩАСЛИВИХ ДОРІГ,
ШЛЯХОВИКІ!

«Найкращою підтримкою рішень партії буде наша ударна праця», — ці слова прозвучали з уст шляхової робітничої комсомолки Віри Годунко на зборах спілчан шляхово-експлуатаційної дільниці Кіровоградського району.

Комсомольська організація тут невелика, але хлопці і дівчата підібралися активні, ініціативні, завзяті. Накреслення форуму комуністів щодо поліпшення якості будівництва, ремонту й утримання шляхів, особливо в сільській місцевості, вони сприйняли як свою кровну справу.

— Більшість із нас — шляхові робітники, — говорила на зборах секретар комсомольської організації дільниці Іван Пташник. — Отож реалізація цього завдання залежить перш за все від нас. Якщо кожен на своєму місці працюватиме з повною віддачею, то це й буде головною запорукою ефективності нашої роботи.

Дороги... їх мережа в районі постійно розширяється. І саме від роботи шляховиків, зокрема від кожного із спілчан, що оце зібралися на збори, залежить ефективність роботи авто-транспортної, та й безпека руху в певній мірі теж.

Збори засвідчили готовність комсомольців-шляховиків боротися проти недоліків, які ще трапляються при ремонті та утриманні доріг.

Тут же обговорили і прийняли конкретні заходи, спрямовані на виконання рішень з'їзду. Серед них — участь у комуністичному суботнику. Зробити його днем найвищої продуктивності праці комсомольців на ремонті доріг вирішили хлопці та дівчата. І кожен свій наступний трудовий день рівняти по суботнику.

В. КАРПЕНКО.

Кіровоградський район.

ПОЗИЦІЯ

ПЛЮС ВЛАСНЕ
СУМЛІННЯ

Незадовго до зборів стався в колгоспі «Червона комуна» прикрий випадок — молодий водій молоковоза забув завчора промити забірний шланг. Його неухажливість дорого обійшлася господарству — все молоко, яке він наступного дня відіз на сирзавод, прокисло, його прийняли другим сортом. Тож закономірно, що основною темою Всесоюзних комсомольських зборів «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо!» стала розмова про недопустимість халатного ставлення спілчан до своїх обов'язків, про зміцнення трудової дисципліни, про бережне ставлення до матеріальних ресурсів, колгоспної техніки тощо.

Зокрема, молодий шофер Сергій Кризорович запропонував регулярно заслуховувати звіти комсомольців про їхню участь у виконанні рішень з'їзду на загальних комсомольських зборах.

Немало комсомольців виступало на цих зборах з цінними починаннями. Так, молода дівка комсомолка Лариса Варчеська розповідала, що цього року вона набрала вперше групу нетелей. Одержати від кожної тварини по теляті і надоїти по три тисячі кілограмів молока — таке її зобов'язання.

Для головного агронома господарства комсомольця Володимира Сизола збори були знаменні ще й тим, що тогочасні рекомендації його до вступу в ряди партії комуністів. Молодий спеціаліст цього дня говорив про необхідність дальшого підвищення культури землеробства, про участь молоді в цій справі і виступив з пропозицією організувати в колгоспі комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню цукрових буряків. Його гаряче підтримали молоді механізатори.

І. АЛЕКСАНДРОВ.

Новозархангельський район.

ни народу».

Олена ГУСЕВА (навчальний сектор). Щоб підвищити якість знань, ми розбили весь клас на п'ятірки, включаючи до кожної учня, який добре вчиться. Він і відповідає за успішність своєї групи. Це дало відчутний ефект. Сьогодні у нас немає відстаючих.

Андрій АНДРІЄНКО (спортивний сектор). Уже те, що у нас є свої майстри спорту, кандидати в майстри і першорядники, говорить про те, що ми — не рідкісні гості спортивних залів і майданчиків. До речі, у нас 5 чоловік виконали норматив другого розряду із стрільби для дорослих.

Так, чимало хороших справ на рахунок комсомольців 10-го «В». Але треба поводити мову й про інше. І саме, як це не дивно, про... пасивність усе того ж 10-го «В». Парадокс? Подумаймо разом.

Мінус активу

У доповіді Ігоря Машини у виступі Людмили Дрозд-мухової, яка відповідала за шефський сектор, ішлося про те, що комсомольці 10-го «В» мало спілкувалися зі своїми підшефними із 7-го «В». Власне кажучи, це

сією робітника заводу радіозиробів. Уже не кажучи про те, що з класу, над яким п'ять років шефствують заводчани, жоден учень не сказав, що хотів би після закінчення школи (з вже лишилося якихось два місяці) піти працювати в цех № 20. Думається, що подібна «профорієнтація» у старшокласників виконує роль флюгера, котрому абсолютно байдуже, з якого боку вітер дме і в який бік йому крутитися.

Звичайно, тут винні як шефи, так і підшефні. Одні не зуміли зацікавити, заохотити учнів своєю професією, заводом, роботою. Інші спустили таку важливу справу, як профорієнтація, на гальмах формальних обов'язків. Хто від цього виграє? Ніхто. А хто програє? І шефи, і підшефні.

Замість епілогу

Хоча комсомольські організації класів і нечисленні, все ж вони нагадують пульсуючі капіляри, які незмінно живлять усю шкільну комсомольську організа-

12 квітня —

День

КОСМОНАВТИКИ

Олександрійська середня школа № 6. Тут за годину навчався льотчик-космонавт Леонід Іванович Попов. Сьогодні у школі діє музей космонавтики.

Повнопрізвиськом господарі музею — комсомольці школи, котрі активно працюють у трьох його робочих групах — пошуковій, оформлювачів та експонатів. Побувавши в музеї, відвідувачі завжди пишуться задоволенням роботою старшокласників.

тут зібрано багатий матеріал про улавленого земляка, цікаво веде експертську групу експонатів. А перший запис у книзі відвідувачів зробила мати Л. І. Попова — Тетяна Олександрівна.

На знімках: голова ради музею десятикласниця Алла Дука; в музеї; експерти для першокласників прозвучить Віроніка Шапарова.

Фото В. ГРИБА.

До 20-річчя польоту людини в космос

ГАГАРІНЦІ

шефство мало відверто формальний характер: шеф-десятикласники вбачали свою шефську роботу в тому, що іноді... приходили до семикласників на позакласну годину. І саме ці (нічого не значущі) відвідини і вважалися з честю виконаним обов'язком. Але, як призналась Л. Дроздмухова, ходили вони до семикласників надто вже рідко, хоч ті й знаходились від них за кілька дверей шкільного коридора. Горюючи відверто, шефи не вглибили ніякої шефської роботи.

Сергій Нікітін (сектор преси) не шкодував фарб для того, щоб змалювати кипучу діяльність редколлегії. Він так і сказав, що «редколегія провела велику роботу». Вона брала участь у шкільному конкурсі стінгазет, плакатів тощо. Але про самих активістів конкретно Сергій скромно умовчав, хоч і змушений був сказати, що в їхньому 10-му «В» не виходить класна стіннівка. От вам і робота сектору преси!

І вже зовсім незрозумілим був виступ Тані Владимирової (сектор профорієнтації). Коли людина опиняється на порозі самостійного життя, їй почасти важко зорієнтуватися. І саме тут сектор профорієнтації мусив би бути щонайактивнішим, найдіяльнішим органом класного комсомольського бюро.

До того ж над 10-м «В» вже п'ятий рік шефствує цех № 20 Кіровоградського заводу радіозиробів. Здавалося б, за такий відрізок часу підшефні і шефи могли б прокласти міст спільних інтересів виробничого й навчального процесів. Та, як це з'ясувалося зі слів Т. Владимирової, вся дружба заводчан і десятикласників зводилася в основному до культурних заходів: ходили разом у кіно, в театр, на концерти. І по суті саме цим здебільшого й визначалася роль профорієнтації.

Тож нічого дивного немає в тому, що у виступах комсомольців 10-го «В» я не почував жодного слова про зацікавленість профе-

цію, що об'єднує понад 280 членів ВЛКСМ. Тож від дивності цих «капілярів» залежить уся робота комсомолу школи. І тому стає зрозумілим, чому з такою серйозністю Алла Цихач ставилася до звітно-виборних зборів у класах.

Звісно, не кругом вони проходили однакова. Але саме у восьмих класах ця важлива кампанія відбулася при високій активності учнів, де звучали ділові й самокритичні виступи, які нерідко переростали в запальні дискусії.

Так, у 8-му «Б» збори вилилися у відверту розмову про успішність восьмикласників і виконання ними громадських доручень. Наприклад, Влада Захарченко сказала: «Коли б у нас у класі кожен думав не тільки про себе, а турбувався і про своїх товаришів, допомагав їм у всіх хороших починках, тоді 8-й «Б» став би поспражньому комсомольським, бойовим колективом».

До речі, у 8-му «Б» надають особливого значення стінній пресі. Так, лише за останню чверть тут було випущено 4 класних і дві загальношкільних стіннівки, їх відкривали передозначі «Гідну зустріч ХХVI з'їзду КПРС», «Комсомол 8-го «Б» рапортує», «Разом з радянським народом» тощо.

Збори в первинних комсомольських організаціях класів наближаються до кінця. Незабаром — заключний етап. Це — загальношкільні комсомольські звітно-виборні збори.

Як ми вже сказали, звітувати — це значить озиратися на пройдений шлях, але з думкою про завтрашній день. Отож, озирнувшись у майбутнє, потрібно з усією відповідальністю вже сьогодні, виважуючи свої задуми і слова, готуватися до останнього етапу звітно-виборних зборів. Адже вони відбудуватимуться у знаменний час для нашого народу. У дні, коли вся країна працює під крилатим і могутнім гаслом «Рішення ХХVI з'їзду КПРС — виконаємо!» І саме цей девіз повинен стати провідною, найголовнішою темою важливої кампанії шкільної комсомолу.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спеціор «Молодого комуніста».

... Тієї весни третю класники готувалися до вступу в піонери. На червоному угорі повторювали слова «Урочисто обіцяємо, ревно стежитимемо всім класом, чи просянулося вперед їхні «зірочки» і «ракетні» на «Екрані корисних жонглерських справ», якими позначали кількість зібраних металом і макулатури. Допомога старим, виробляли квіти...

І пам'ятного 22 квітня 1961 року — в день народження Володимира Ілліча Леніна — їм усім, як одному, повішали червоні галстуки. Старшокласники здоровіли їх з появою ще одного піонерського загону, вчителі бажали їм успіхів у навчанні... Горді такою увагою і почесними, повопиріяті піонери сказали, що хочуть, щоб їхній загін носив ім'я першого космонавта.

— Але ж потрібен

— ЗДРАСТУЙТЕ, ГАГАРІНЦІ — РАДО ВІТАЛАСЯ ВЧИТЕЛЬКА М. А. ЯКИМЕЦЬ ІЗ ПОВИЖНИМИ ЖІНКАМИ І ЧОЛОВІКАМИ, ЩО ЮРИЛИСЯ НА ПОВІТРІ СВИТЛОВДСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 8. УСІ ЗНАЛИ: ЦЕ ГОЛИШНІ ВИПУСКНИКИ ЗІБРАЛИСЯ НА СВОЮ ТРАДИЦІЙНУ ЗУСТРІЧ. ТЕПЕР ВОНИ — ВІЙСЬКОВІ, ЛЬОТЧИКИ — ПО ФОРМІ МОЖНА ВИЗНАЧИТИ, — ВЧИТЕЛІ, РОБІТНИКИ... АЛЕ ЧОМУ «ГАГАРІНЦІ»?

дозвіл Юрія Олексійовича, — підказала дітям учителька Марія Андріївна.

Того ж дня юні ленінці написали листа льотчиків — космонавтів Юрію Олексійовичу Гагаріну.

Через тиждень Галина Барабан — тоді голова ради загону — тримала в руках блакитний конверт і радісно кричала: «Прийшов! Прийшов лист! Від космонавта! Від Юрія Гагаріна!»

А перший космонавт писав світловдським піонерам: «Дорогі діти! Дякую вам за хороший лист і увагу. По-

здоровляю з вступом до лав юних ленінців. Радий, що ви цікаво проводите свої шкільні дні і робите багато корисного».

Я бажав вам великих успіхів у навчанні, піонерській роботі, досягнень у спорті...

З дружинним привітом льотчик-космонавт СРСР Ю. Гагарін».

Піонерський загін першим у місті став носити ім'я радянського космонавта...

Багато років минуло відтоді. Став льотчиком цивільної авіації Олександр Файн, інженером-будівельником — Воло-

димир Пасько, офіцером — Олександр Арезов, хіміком — Василь Слущкий. Горде ім'я «робітників» носить Сергій Гариш, Надія Постіл, Василь Мекеда, Люба Кіндра, Володимир Івасиченко. До рідного селища Власівки повернувся вчителем Анатолій Король, на відповідальних посадах у місті працюють Іван Романець та Олена Варакосіна...

Горять зірки їхньої трудової слави. Вони зазнали їх іще тоді, на «Екрані корисних жонглерських справ». І як найдорожчу реліквію бережуть вони лист Героя Радянського Союзу першого космонавта Ю. О. Гагаріна.

Колішні гагарінці — нинішні працелюби... Сини і дочки великої Вітчизни, чийм сном був і Юрій Олексійович Гагарін.

І. КАРАНТ.

м. Світловдськ.

Чи є такий пункт?

Наша читачка з Петрівського району Л. Жукова пише до редакції: «У мене є радіоприймач «Ефір-67». Мені хотілося б придбати більш сучасний, але при одній умові. Я знаю, що в телебаченні здають старі телевізори, а купують нові».

Чи існує подібний пункт для радіоприймачів?

Ні, в нашій області ні майстерень, ні комбінатів, куди б можна було здати радіоприймачі застарілих марок (як це роблять із телевізорами), поки що немає.

12 квітня — День ракетних військ і артилерії

Успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічають своє свято воїни протиповітряної оборони Червонопрапорного Прикарпатського військового округу.

На знімку: відмінник бойової і політичної підготовки, військовий льотчик 3 класу, лейтенант Олександр Смирнов.

Фото В. ПЕСЛЯНА,
(Фотохроніка РАТАУ).

ДИПЛОМИ—ГЛОБУСІВЦЯМ

Як ми повідомляли, делегація учнівського наукового товариства «Глобус» у складі юних географів середньої школи № 30 м. Кіровограда брала участь у VII Всесоюзній науковій конференції, що проходила в Москві. Незабаром вона повернулася зі столиці.

За колективні реферати «Глобус» використав та охорона водних ресурсів Української РСР», «Економіка НДР: особливості і розміщення виробництва», «Проблеми водних ресурсів Кіровоградщини» президія Всесоюзного географічного товариства відзначила глобусівців дипломами першого й третього ступенів.

З оглядами рефератів на конференції виступили десятикласники СШ № 30 Ірина Варанова і Юрій Квасна та восьмикласник СШ № 11 м. Кіровограда Радим Рижиков. Президент школьного товариства — дев'ятикласниця Олександра Пархоманко з трибуни конференції поділилася досвідом нашої роботи за 13 років існування товариства — однієї з найстаріших організацій республіки.

Незабутні враження у юних географів лишилися від зустрічі з учнями-географами, зі своїми ровесниками з Баку, Самарканди, Риги, Руставі, Тагирогі, Харкова, Єревана, Якутська на виступі міжнародної дружини.

За активну участь в експедиції «Моя Батьківщина — СРСР» президія Географічного товариства СРСР нагородила «Глобус» Почесною грамотою.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
м. Кіровоград.

ПРЕМ'ЄРИ В ДОБРУ ПУТЬ, ДИСКОТЕКО!

Розмови про створення дискотеки в Кіровоградському технічному училищі № 1 велися давно. Та справа дані розмов не посувалася: то призначення нема, то апаратури ніде купити...

Нещодавно старшокурсники серйозно взялися за діло. Необхідні підсилювачі, програвачі, навіть цілий муз. звуковий апарат змонтували самі — вони ж бо без п'яти хвилин майстри радіосправи. З приміщення вирішили все просто: учнівська їдальня, якщо її перегородити, декоративно прикрасити, цілком придатна для вечорів відпочинку.

Назву своїй дискотеці, що мала ось ось народитися, придумували всім учнівцям. Після конкурсів і гарячих суперечок вирішили: буде «Радар». Символічно й гарно. Радар — це необхідний і найбільш чутливий радіоприймач. От і їхній дискотеб тепер такий необхідний, як сучасна форма відпочинку, і повинні бути чутливими до всіх музичних позивок, до настрою своїх відвідувачів.

Присутні на відкритті дискотеки перший секретар Кіровського райкому комсомолу О. Романов, інструктор міськомкому комсомолу Н. Продіус, директор Будинку культури облпрофтехосвіти В. Кумпан та заступник начальника облосереднього управління профтехосвіти П. Пасічник із задоволенням відзначили, що програма вечора була глибока змістом, цікава формою.

Тепер щосуботи учнівський «Радар» — на своїй музичній хвилі.

В. ДОЛЕНКО,
студент Кіровоградського педінституту.

▲ ЗАЛИШ ПО СОБІ ДОБРУ ПАМ'ЯТЬ

▲ НАПЦІННІШИ, НАПТОНШНН ШОВК

▲ РОЗМАЇТТЯ КОЛЬОРІВ, БАРВ, ВІДТІНКІВ...

ПАМ'ЯТЬ

ПОСАДИ ДЕРЕВЦЕ

Пам'ятаю, 1966 року ми закінчували Туріянську восьмилітню школу, що в Попово-Миргородському районі. Довго думали, що лишити в подарунок школі, на згадку вчителів. Пропозиції була сила-силенна, та за жодну не було одностайного «за».

І тоді, як завжди, пішли ми по пораду до своїх наставників — керівника класу З. С. Затокни і першої вчительки М. П. Якименко. Ті, не змовляючись, порадили посадити кожному біля школи деревце.

Наче священний ритуал виконували — садити ми свій «сад доброї пам'яті». Доглядати його доручили тодішнім першокласникам.

П'ятнадцять років минуло відтоді. Зміцніли, виростили наші саджанці. Шукають у густині їхніх крапів вітер, навіває приємний спогад кожному, хто з нас приходить до рідної школи. Бо ж розлетілися мої однокласники, живуть, працюють у різних нутринах країни. На заступку до відпочинку наші милі вчительки З. С. Затокна та М. П. Якименко. Вже й першокласники, яким заповідали ми доглядати сад, давно самостійні люди. А дерева наші ростуть. І що не кажіть, радісно усеїдомовити, що є вже добрий твій слід на землі.

Тому хочу порадити кожному школяреві: посади своє деревце.

А. ШІСАРЕНКО.

До весни.

Фото В. ГРИБА.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Зелені тумани

Бербогими котиками постукає у наше вікно квітень. Весна! Радісно лементують на гілці горобці... Весна! Так гостро, особливо пахне в полях чорноземом, щедро наповним зимою веслогою. Весна!

Бруньки — на деревах, на кущах, на тонких гілках — набубнявіли і замерзли, готові в будь-який день вистрілити свіжозеленим листячком. Ще трішки, ще трішки сонечка — і раціональна, до дрібниць продумана конструкція бруньок розсиплеться, зникне. І в ще прозорих парках, садах, у лісі появляться легкі зелені тумани квітня. Це молоді, прозора зелень дитя створює такий казковий міраж.

Відцвітають перші маленькі провісники весни: підсніжники, крокуси, проліски... Настала пора сон-трави, первоцвіту, чини. Розмаїття кольорів, барв, відтінків... Недарма ж місяць — квітень.

Он у затінку горить пурпурова медунія. На пригірці — наче факел фіолетовий... Медунія! І голубі квіточки — теж медунія! І яскраво сині. Оце дар перелітня!

А на просіці — наче жовтогарячі килимки. Це примули зацвіли. Скільки

назв у них: первоцвіт, баранчик, ключики! Зірвіть стеблицю, пожуйте — і ви відчуєте приємний кислуватий смак — добуво потребу вашого організму у вітаміні С задоволено.

«Фіалки, фіалки. Даруйте коханням фіалки». Ви знаєте, якби влаштувати конкурс пісень чи віршів, присвячених весняним квіткам, то фіалки посіли б не останнє місце. І це незважаючи на те, що квітки — не корінні жителі наших широколистяних та байрачних лісів. Вони — «пришельці» з Північної Америки. (Чи не тому така довга у них цвітіння?)

Те ніхто не стрічає весняк так бурхливо-радісно, як пернаті. Ще тільки перші дні квітня, а в полі, з голубого піднебесся, летять струмені неперторна пісня жайворонка. Сонячна, тепла буде весна.

У парках голосисто виспівують зяблики. Квітневі зорі в лісі стрічають дрозди, «чарівники-дрозди». Справжній артист-імітатор шпак. Навіть під час вигодовування пташенят він не стомлюється передражнювати всіх підра.

На річках, озерах, болотах збирається все наше пернате населення: качки,

гуси, лебеді, лисухи, чибиси, чайки, чаплі, бусли. Саме за їх поведінкою в народі часто «прогнозують» квітню погоду. Скажімо: перелітні птахи летять зграями — весна буде дружною. Якщо качки повернулися жирні — не скоро тепла дідждешся. А ще підмічене: якщо птахи в'ють гнізда із сонячного боку — буде холодне літо.

Недовга радість у птахів: турботи про потомство не дають спокою. Крізь негусте листя вже в середині місяця можна побачити кільчасті горлиці, що насиджують яйця...

Починається нерест у рибу...

Появляються малюта у лисич, борсуків, лосів, диких кабанів.

Нерідко на кінець квітня вже відцвітають абрикоси, натомість білопінні вишні виступують квітучою ешні.

В останні дні місяця інколи прилітають солов'ї. Цвіте кульбаба... Бує молада зелена, і вранішні прозорі тумани наче відсвітчують цю легку зеленню. Квітуче квітень.

М. НОЖНОВ,
член Українського товариства охорони природи.

м. Кіровоград.

ЦЕ — ЦІКАВО

Загадав мені

загадку

Якось я гуляв березнявого дня в саду. Було погано, незатишно. Сніг іще не розтав, а з неба сіялась дрібна-дрібна, як водяний піл, мжичка. Та недалеко десь горав уже пелесо шпак, з інгулу вітер доклав бенгетний шум весняних вод. І повертатися в кімнату не хотілося.

Я бродив між мокрих деревами і в уяві бачив їх у літу. Гілляк дрібненьких крапель висів на гілці яблуні. Павутинка зачепилася, от волога й осіла краплями. Наче казкове начисто.

Я ще мріявся гілляк до, а відсвідомо вже виник інтерес. Павутинка — це звичай влітку, весни, але ранньої весни, коли ще сніг лежить? Чим уважніше я приглядався до кущів, дерев, тим більше помічав шовкових павутинок. Вони перетинали доріжки, висіли з огорожі. Навіть на куві вугілля блищали краплинки, нанизані на павутинку.

Сумнієв не було. Павутинка появилася в саду не давно, а не зимувала з осені. Я став шукати творця її. І незабаром побачив. Він спускався з гілочок бузку і був дуже заклопотаний. Малесенький, не більше двох міліметрів завдовжки, з темною лямкою на спині, він завзято перебірав усіма вісьмома ніжками. На гілочках я знайшов двох його братів. «Підніжники», та й годі!

Довго потім шукав я в книгах пояснення цьому незвичайному явищу — дарма. На Землі 30 тисяч видів павуків!

Учених здавна приваблює павутинка — цей складний білковий полімер фіброї. Виявляється, шелест павука можуть виробляти по-різному пташки, призначену для різних цілей. Так, для каркаса ловчої сітки павуки плетуть суку, товсту нитку, покриваючи її клейкою речовиною, для кокона ж — м'яку, шовковисту...

Жителі Нової Гвінеї використовують павутинку для риболовства: згинають бамбукову палицю і зачіпляють біля кубла павука. Він заплітає її павутинкою — і сак готовий.

Доведено, що павуки виробляють найцінніший, найтонший шовк, який перевершує всі якості шовку копрядного. Одне яйце у 15 разів дорожчий від шовку, який одержують із коконів шовкопряда... Колись французькому королю Людовику XIV подавали як сувенір шкарпетки й рукавички з павутинного шовку...

Я далі спостерігаю за життям павуків-«підніжників», шукаю відповіді на лю загадку природи в книгах.

Н. МИХАЙЛОВ.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

ЗАПРОШУЄ СТАДІОН

Завтра на кіровоградському стадіоні «Зірка» відбудеться свято відкриття нового спортивного сезону.

Перед трибунами пройдуть десятки духових оркестрів, що створені на підприємствах і в культосвітніх закладах. А за ними — колонні фізкультурників, очолювані ветеранами футболу: пої команди «Зірка», чемпіонами і рекордсменами міста. Фізкультурні активісти складуть рапорт про доведення у спортивно-масовій роботі, проведеній у ході підготовки до 50-річчя Всесоюзного фізкультурного комплексу ГПО.

Потім футбольне поле, сектори та бігові доріжки заповнять гімнасти, легкоатлети, велосипедисти, представники інших видів спорту. Буде влаштовано масові показові виступи кращих спортсменів міста. Відбудеться багаторівневі на призи відкриття сезону.

Цього дня також буде шановано ветеранів «Зірки» О. Смиренка та Ю. Касюк, які залишають великий спорт.

Закінчиться спортивне свято матчем між футболістами кіровоградської «Зірки» і дніпропетровського «Металурга».

Стадіон спортклубу «Зірка» запрошує всіх на свято.

ФУТБОЛ

«КОЛОС»

(Павлоград) —

«ЗІРКА» — 2:1

У матчі другого туру першого кола «Зірка» в Павлограді, що на Дніпропетровщині, мрялася силами з місцевим «Колосом». Обидві команди націлювалися на перемогу. Аж у стартових хвилинах вони зазнали поразки.

Початок матчу обіцяв, що буде перта боротьба. Так воно і сталося.

На двадцятій хвилині попереміжних зіграли центральні захисники кіровоградців Михайло Порошин. Цим скористалися господарі, і Бале-ріо Муніччу довелось приймати м'яч із сітки воріт. Це минуло й десяти хвилин, як фор Черненко робить рівновагу — 1:1.

Після перерви матч продовжився з перемінним успіхом. До закінчення зустрічі лишилось коло двадцяти хвилин. У цей час півзахисник «Зірки» Андрій Карпюк зіграв неточно. Сильний спортсмен перекопав м'яч і вивел свій команду вперед. Наші земляни зазнали другої невдачі на чужих стадіонах.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, І. Черненко, М. Порошин, Ю. Шейбах (О. Рибко), В. Хропов, В. Тарасов, С. Володін (М. Голуб), А. Карпюк, С. Глизино, В. Самофалов, С. Ралоченко.

Редактор В. СТУПАН.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 04288.

Індекс 81107.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 184.

Тираж 54000.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaborаторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обласного
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.